

Samen naar Zondag

Preekserie: Genesis – Van Eden naar Egypte Onderweg naar zondag 15 februari 2026: 'U bent een God van het zien'

We zitten in de preekserie over het boek Genesis en het grote verhaal dat God met de wereld heeft. Een verhaal dat zijn vervulling vindt in Christus: de Alpha en de Omega, het begin en het einde. In Hem vinden we zowel onze oorsprong als onze bestemming.

In de periode tot aan Pasen volgen we de geschiedenis van God met aartsvader Abraham, die gehoor gaf aan wat God vroeg en daardoor - volkomen onverwacht en tegen alle menselijke logica in - een van de belangrijkste mensen in de geschiedenis werd als 'vader van vele volkeren'.

*****

Hoe werkt 'Samen naar Zondag'? Maak een keuze uit een of meer van de volgende onderdelen:

1. **Zelf ontdekken**

Je overdenkt zelf het Bijbelgedeelte en kunt hierbij gebruik maken van een van de bijbelstudiemethodes. Als het vragen oplevert, noteer ze en probeer antwoorden te vinden. Neem je vragen en bevindingen mee naar je kring!

2. **Aanvullende teksten en suggesties**

Deze teksten en suggesties helpen je om na te denken over het Bijbelgedeelte en het thema.

3. **Meer toelichting en gespreksvragen**

Om je nog meer te helpen vind je hier een korte uitwerking van het thema en het Bijbelgedeelte en vragen om met elkaar op kring te bespreken.

1. Zelf ontdekken

Bijbeltekst: Genesis 16:1-15 (NBV21)

¹ Abrams vrouw Sarai baarde hem geen kinderen. Nu had zij een Egyptische slavin, Hagar. ² ‘Luister,’ zei Sarai tegen Abram, ‘de HEER houdt mijn moederschoot gesloten. Je moest maar met mijn slavin slapen, misschien kan ik door haar nakomelingen krijgen.’ Abram stemde met haar voorstel in ³ en Sarai gaf hem haar Egyptische slavin Hagar tot vrouw; Abram woonde toen tien jaar in Kanaän. ⁴ Hij sliep met Hagar en zij werd zwanger. Toen Hagar merkte dat ze zwanger was, verloor ze elk respect voor haar meesteres. ⁵ Sarai zei tegen Abram: ‘Voor het onrecht dat mij wordt aangedaan ben jij verantwoordelijk! Ik heb je mijn slavin ter beschikking gesteld, en nu ze weet dat ze zwanger is toont ze geen enkel respect meer voor mij. Laat de HEER maar beoordelen wie er in zijn recht staat: ik of jij.’ ⁶ Abram antwoordde: ‘Het is jouw slavin, doe met haar wat je goeddunkt.’ Toen maakte Sarai haar het leven zo zwaar dat ze vluchtte.

⁷ De engel van de HEER trof haar in de woestijn aan bij een waterbron, de bron die aan de weg naar Sur ligt. ⁸ ‘Hagar, slavin van Sarai, waar kom je vandaan en waar ga je heen?’ vroeg Hij. ‘Ik ben gevlucht voor Sarai, mijn meesteres,’ antwoordde ze. ⁹ ‘Ga naar je meesteres terug,’ zei de engel van de HEER, ‘en wees haar weer gehoorzaam.’ ¹⁰ En Hij vervolgde: ‘Ik zal je heel veel nakomelingen geven, zo veel dat ze niet te tellen zullen zijn. ¹¹ Je bent nu zwanger en je zult een zoon ter wereld brengen. Die moet je Ismaël noemen, want de HEER heeft gehoord hoe zwaar je het te verduren had. ¹² Een wilde ezel van een mens zal hij zijn: hij schopt iedereen, iedereen schopt hem. Met al zijn verwanten zal hij in onmin leven.’ ¹³ Toen riep zij de HEER, die tot haar had gesproken, zo aan: ‘U bent een God van het zien. Want,’ zei ze, ‘heb ik hier niet Hem gezien die naar mij heeft omgezien?’ ¹⁴ Daarom noemt men de bron daar Lachai-Roi; hij ligt tussen Kades en Bered.

¹⁵ Hagar bracht een zoon ter wereld, en Abram noemde de zoon die zij hem geboort had Ismaël. ¹⁶ Abram was zesentachtig jaar toen Hagar hem Ismaël baarde.

2. Aanvullende teksten en suggesties

Genesis 17:20

En wat Ismaël betreft, Ik verhoor je: Ik zal hem zegenen, hem vruchtbaar maken en hem veel, heel veel nakomelingen geven. Twaalf stamvorsten zal hij verwekken en er zal een groot volk uit hem voortkomen.

Numeri 23:19

God is geen mens, dat Hij zijn woord zou breken of terug zou komen op zijn besluit. Zou Hij beloven en niet vervullen, zijn woord geven en het niet gestand doen?

Psalm 139:1-2 (GNB)

Heer, u doorgrondt me, u kent me. U ziet mij of ik nu zit of sta. U verstaat mijn gedachten al van verre.

Spreuken 19:2

Ijver zonder kennis leidt tot niets, wie overijld te werk gaat, begaat al snel een misstap.

Prediker 3:11 (GNB)

God heeft voor alles het juiste moment bepaald; wel heeft hij de mensen besef van tijd gegeven, maar ze zijn niet in staat om Gods doen en laten van het begin tot het eind te volgen.

2 Timoteüs 2:13

Als wij Hem ontrouw zijn, blijft Hij ons trouw, want zichzelf verloochenen kan Hij niet.

Filippenzen 4:6

Wees over niets bezorgd, maar vraag in alle omstandigheden aan God wat u nodig hebt en dank Hem in uw gebeden.

Hebreeën 11:1

Geloof is de zekerheid dat alles waarop we hopen werkelijkheid wordt, het overtuigt ons van de waarheid van wat we niet zien.

Suggestie 1

Vergelijk Genesis 16 eens met Genesis 12:10-20. Welke parallellen zie je

in deze passages? En wat laten beide verhalen zien over wie God is? Wat zou God jou willen laten zien door deze twee gedeeltes?

Suggestie 2

Lees Genesis 16:7-13 nog een keer. Wat valt je op in hoe God Hagar benadert? Probeer je eens te verplaatsen in de situatie van Hagar? Hoe zou jij hebben gereageerd op deze ontmoeting met God?

Suggestie 3

Denk eens na welke gevolgen het ongeloof van Abram en Sarai heeft gehad voor:

- De relatie tussen Abram en Sarai
- De relatie tussen Sarai en Hagar
- De relatie van God met Abram
- De belofte aan Abram van een groot nageslacht

3. Meer toelichting en gespreksvragen

God had Abram en Sarai een groot nageslacht beloofd. Maar de jaren gingen voorbij en Sarai had nog steeds geen kind gebaard. Abram en Sarai besluiten om God maar een handje te helpen om de belofte in vervulling te laten gaan. Abram sliep met Hagar en zij wordt zwanger. Het plan om God te helpen loopt helemaal verkeerd. Gevolg: Ruzie tussen Sarai en Abram en ruzie tussen Hagar en Sarai. Hagar vlucht de woestijn in, richting Egypte.

Op dat moment zien we God in het verhaal. Hij ziet Hagar en ziet naar haar om.

Vraag 1

Meer dan 10 jaar na de belofte van God hadden Abram en Sarai nog geen kind. Met het ouder worden van Sarai leek de situatie voor hen uitzichtloos. Heb jij wel eens meegemaakt dat de vervulling van een belofte van God heel lang uitbleef. Of dat die misschien nog steeds niet vervuld is. Vertel er eens over. Hierboven staat bij de aanvullende teksten Prediker 3:11. Hoe kan deze tekst je bemoedigen?

Vraag 2

In Hebreeën 10:23 en 36 lezen we dit:

²³ *Laten we zonder te wankelen datgene blijven belijden waarop we hopen, want Hij die de belofte heeft gedaan is trouw.*

³⁶ *Blijf juist volharden, want als u de wil van God doet, zult u ontvangen wat u beloofd is.*

Hoe doe je dat, volharden? Zonder te wankelen? Hoe kunnen de verzen 24 en 25 uit Hebrreeën 10 helpen?

²⁴ *Laten we op elkaar letten en elkaar aansporen tot liefde en goede daden, ²⁵ en in plaats van weg te blijven van onze samenkomsten, zoals sommigen doen, elkaar juist bemoedigen, en dat des te meer naarmate u de dag van zijn komst ziet naderen.*

Vraag 3

Aan het eind van de ontmoeting met de engel van de Heer lezen we over Hagar:

Toen riep zij de HEER, die tot haar had gesproken, zo aan: ‘U bent een God van het zien. Want,’ zei ze, ‘heb ik hier niet Hem gezien die naar mij heeft omgezien? (Genesis 16:13)

God ziet Hagar. Hagar ziet God. En God ziet om naar Hagar. Wanneer heb jij ervaren dat God je ziet? En dat Hij zelfs naar je omziet?

Wachten op de Heer. Wachten op de vervulling van Zijn belofte. Petrus geeft ons een perspectief op tijd in Gods koninkrijk:

⁸ *Eén ding mag u niet over het hoofd zien, geliefde broeders en zusters: voor de Heer is één dag als duizend jaar en duizend jaar als één dag. ⁹ De Heer is niet traag met het nakomen van zijn belofte, zoals sommigen menen; Hij heeft alleen maar geduld met u, omdat Hij wil dat iedereen tot inkeer komt en niemand verloren gaat. (2 Petrus 3:8-9)*

